

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Lvdovici Caroli II. Regis Siciliæ Filii, Ex Ordine
Minorvm Episcopi Tolosani Vita**

Sedulius, Henricus

Antverpiæ, 1602

Cap. XVIII. Ludouicus omnibus corporis & animi dotibus co honestatus,
febriens ad mortem se parat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42834

probant . ordinis tamen cuiusque veste con-
ueniente volebat ornatos . At verò multo
pulchrius animum præferre compositum ,
quàm corpus ornatum . Proprius ornatus mi-
nistri Christi , mores boni . Erat in eo solers
& circumspæcta prudentia , sine quâ nulla vir-
tus ; & hæc aucta Dei beneficio , ars illi fuit &
norma viuendi . Ita enim moribus erat com-
positis & aptis in omni vitæ statu , nusquam
ut à recto exorbitaret & decoro . Necdum
initiatus probissimè ; factus Clericus religio-
sissimè ; creatus Episcopus sanctissimè vixit .
Omnem vitam optimè instituit , quasi singu-
lis officiis assuetus , & in omni functione de-
tritus : quia ad omnia adhibebat ductorem
bonum , Dei timorem , & rectæ rationis sa-
num iudicium .

C A P V T X V I I I .

*Ludouicus omnibus corporis & animi dotibus
cohonestatus , febriens ad mortem se
parat .*

Postquam Deus Optimus Maximus , ad
sui honorem , & Christianorum bonum ,
lucernam illam positam super candelabrum
omnibus lucere , qui in Ecclesiæ domo , per
Reg. varias regiones circumduxisset , quasi quan-
8. dam Israeliticam arcam , ad fidelium confir-
mationem : visum tandem est illi , Ludoui-
cum admodum adolescentem , traducere ad

D 5 opti-

optimam vitam, in quo emicuit semper singularis gratia Dei. Omnes ipsum videre desiderabant, vultu angelico decoratum, factis mirificum, conspicuum honestate. Mira ine-
Pulchri-
gendo cor-
poris eius
magna. rat amoenitas faciei & pulchritudo. in fronte, in oculis, in toto corpore habitare videbatur humanitas: mel in lingua, in pectore candor & simplicitas. formae gratia & honestatis omnium oculos in se conuertebat, angelum arbitrantium potius quam hominem. Pulcher-
rimo erat corpore, & aptissimam compositionem membrorum: sed longe pulchrior moribus & sanctitate. Augebantur eius exemplis omnes: tam puram vitam, tantam modestiam & humi-
Sed ma-
ior in mo-
ribus &
sanctita-
te. litate, maximam pietate in re diuinâ; feruido dulcique sermone apud omnes gratiose; igneis concionibus. Simulacrum iure dixerim omnis virtutis, adolescentem talem, genere tam sublimem, filium regis; cuius etatem non opes, robur, pompa saeculi; sed pietas, patientia, contemptus saeculi, calidæ preces, diligens industria, abstinentia, & continentia, disertæ & salubres conciones, Euangelica paupertas, humilitas Christiana, grauitas, caritas in proximos, iustitia, & omnes coronæ omnium virtutum ornabant, ut se per omnes numeros hominibus in illo ostenderent. Itaque lu-
ce suâ orbem cum illustrasset, imminente transitu eius ad patrem cœlestem; post multas peregrinationes in aliorum bonum; reuer-
tens ad Tolosanos suos è Cathaloniâ, ubi so-
torem reginam inuiserat, Tarascum venit,
vbi

Ioā 11. vbi corpus S. Marthæ , hospitalitate in Chri-
stum illustris, quiescit. Illic vir sanctus iā nūc
cælesti accipiendus hospitio , in laudem ho-
spitæ Christi insignem habuit concionem .
Inde arcem petens, quę Brincola dicta, febre ^{Febreas-}
corripitur, quā consumptus est. Et diuinitus ^{ripitur.}
certior vitæ finis , studiosè parat se ad mor-
tem. Totus itaque erat in prece, assiduus in
contemplatione rerum diuinarum . Admo-
nitiones sacras & pias libentissimè audiebat:
& quotidie iuxtim se faciebat sacrificari.
Quod aliquando futuri sumus, præmedita-
batur, nec, velimus nolimus, abesse longius
potest. Ita venientem mortem hilaris exce- ^{Vt hi' arā}
pit, quod se rectè ad illam composuit. Ego, ^{mortem}
inquit fratri socio , morior. & gaudeo quasi ^{excipiat,}
terram vidēs, venturusq; in portum ex longā ^{ad illam}
nauigatione huius vasti & vndosi maris, quod ^{se compo-}
mihi diu in votis fuit: & optatum mihi expo-
situro hoc graue onus, quod humeri mei fer-
re recusant . Occupationes illæ me nimium
distinent , & deripiunt, vt mecum esse ne-
queam, nec pro meo arbitrio , Deo, & mihi
vacare. Vero verius est, Episcopalem dignita-
tem , non tam grandis esse nomen honoris
quā oneris. In portum cùm appulero, onus
exponam.

C A-